

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, līdz 2004. gada 1. jūlijam neiesniedzot ikgadējo valsts ziņojumu par biodegvielas izmantošanas veicināšanu, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek 4. panta 1. punkts Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 8. maija Direktīvā 2003/30/EK par biodegvielas un citu atjaunojamo veidu degvielas izmantošanas veicināšanu transportā⁽¹⁾;
- 2) piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ziņojums, kas minēts šīs direktīvas 4. panta 1. punktā, bija jāiesniedz Komisijai līdz 2004. gada 1. jūlijam Vēl joprojām Komisija nav saņēmusi nekādu informāciju no Itālijas valsts iestādēm.

Tāpēc Komisija uzskata, ka Itālija vēl joprojām nav nosūtījusi ziņojumu par biodegvielas un citu atjaunojamo veidu degvielas izmantošanas veicināšanu transportā, kā tas ir paredzēts minētās direktīvas 4. panta 1. punktā.

⁽¹⁾ OV L 123, 42. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Supremo Tribunal Administrativo 2006. gada 11. janvāra lēmumu lietā Fazenda Pública — Director Geral das Alfândegas pret Z.F. ZEFESER — Importação e Exportação de Produtos Alimentares, Lda.

(Lieta C-62/06)

(2006/C 86/25)

(tiesvedības valoda — portugāļu)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts *Supremo Tribunal Administrativo* [Augstākā Administratīvā tiesa, Portugāle] lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2006. gada 11. janvāra lēmumu lietā *Fazenda Pública — Director Geral das Alfândegas* pret *Z.F. ZEFESER — Importação e Exportação de Produtos Alimentares, Lda.* un kas Tiesā reģistrēts 2006. gada 6. februārī.

Supremo Tribunal Administrativo lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

1. Vai muitas pārvaldes veiktā kvalifikācija — “akts, kas var būt par pamatu kriminālprocesa ierosināšanai” — Padomes

1979. gada 24. jūlija Regulas (EEK) Nr. 1697/79⁽¹⁾ 3. panta izpratnē ir pietiekama, vai arī šī kvalifikācija jāveic kompetentajai krimināltiesai?

2. Otrajā gadījumā — vai pietiek ar to, ka kompetentā tiesību aizsardzības iestāde kriminālprocesā (Portugāles gadījumā — prokuratūra) tikai izvirza apsūdzību, vai arī ir nepieciešams, lai parādnieks tiktu notiesāts attiecīgajā kriminālprocesā?
3. Tāpat šajā pēdējā gadījumā — vai ir jāizdara atšķirīgi secinājumi atkarībā no tā, vai tiesa attaisno parādnieku, pamatojoties uz *in dubio pro reo* principu, vai tāpēc, ka tika pierādīts, ka parādnieks nav izdarījis konkrēto pārkāpumu?
4. Kādas ir sekas, ja prokuratūra nolemj neizvirzīt parādniekam apsūdzību, uzskatot, ka nav nekādu pierādījumu par aktu, kas var būt par pamatu kriminālprocesa ierosināšanai? Vai šāds lēmums nepieļauj celt prasību par neiekasēto nodokļu piedziņu?
5. Ja prokuratūra vai krimināltiesā pati nolemj izbeigt lietu kriminālprocesa noilguma dēļ — vai šāds lēmums padara prasības par neiekasēto nodokļu piedziņu celšanu neiespējamu?

⁽¹⁾ Padomes 1979. gada 24. jūlija Regula (EEK) Nr. 1697/79 par tāda ievad muitas nodokļa vai izved muitas nodokļa vēlāku piedziņu, kas netika pieprasīts no personas, kurai jāmaksā par precēm, kas deklarētas saskaņā ar muitas procedūru, kas ietver pienākumu maksāt šos nodokļus (OV L 197, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Lietuvas vyriausiasis administracinis teismas 2005. gada 20. decembra rīkojumu lietā UAB Profisa pret Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministrijos

(Lieta C-63/06)

(2006/C 86/26)

(tiesvedības valoda — lietuviešu)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts *Lietuvas vyriausiasis administracinis teismas* lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 20. decembra rīkojumu lietā *UAB Profisa* pret *Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministrijos* un kas Tiesā reģistrēts 2006. gada 3. februārī.

Lietuvas vyriausiasis administracinis teismas lūdz Tiesu lemt par šādu jautājumu: